

delse til at afholde rimelige repræsentationsudgifter. I forhold til en fuldstændig afskaffelse af fradragsretten for sådanne udgifter undgår man formentlig kraftige aktivitetsvirkninger for restauranter o.l. Den væsentligste ændring vil være, at virksomhederne betaler en større del af udgifterne og andre skatteborgere en mindre del end hidtil.

Der må ske en systematisk gennemgang af de skatteregler, der har til formål at stimulere erhvervsinvesteringerne, så bestemmelser, der virker upræcist eller tilskynder til skattespekulation, afskaffes.

Derfor stilles forslag om afskaffelse af den gældende *etableringsordning*, der har ringe anvendelse efter de seneste indgreb mod brug af midlerne til skatteleasing. Ordningen fremmer kun i ringe grad faktiske nyetableringer f.eks. i landbrug og håndværk. Alternativer bør overvejes, f.eks. ved udbygning af lov om yngre landmænd og lovgivning om tilsvarende etableringsstøtteordninger i visse byerhverv.

Der bør ske en fortsat forenkling af afskrivningsloven, bl.a. reglerne om forskudsafskrivning.

Hensigtsmæssigheden af gældende regler om investeringsfondshenlæggelser bør nyvurderes. Socialdemokratiet vil bevare hovedprincippet om pristalsregulering af afskrivningsgrundlaget som en rimelig tilnærmelse til afskrivning efter genanskaffelsesprincippet.

Men netop de gunstige afskrivningsregler kan give anledning til, at erhvervsdrivende i en årrække afskriver langt mere end svarende til driftsøkonomisk forringelse af produktionsapparatet eller tempoet i tilbagebetaling af de lån, der er optaget til at finansiere investeringerne. Dette er tilsigtet og ønskeligt, hvor likviditets- og rentelettelsen som følge af gode afskrivningsregler omsættes i øget aktivitet i virksomhederne.

Derimod har man med bestemmelsen i *ligningslovens § 28* skabt mulighed for at nedsætte tempoet i afskrivninger, hvis skatteyderens privatforbrug ellers bliver større end hans skattepligtige indkomst. Reglen kan dog kun anvendes for en del af de normalt gældende afskrivninger, og kun hvis privatforbruget overskrider en vis beløbsgrænse.

Det bør overvejes, hvordan denne bestemmelse – der har haft begrænset direkte, men nok en del præventiv virkning – kan effektiviseres.

Naturaliegoder af større værdi – f.eks. fribolig og fri bil, der stilles til rådighed af arbejdsgiver – må værdiansættes korrekt. Lovhjemmelen til at udvide arbejdsgivernes indberetningsforpligtelser bør derfor tages i anvendelse.

Kursgevinster på obligationer, pantebreve m.v. er som hovedregel skattefri, og kurstab kan ikke trækkes fra. Ud fra praktiske synspunkter bør denne ordning opretholdes. Men der er samtidig behov for at begrænse skattetænkning ved køb af især korte papirer med stor kursgevinst, evt. for lånte midler.

Spekulationsbegrebet bør her have videre anvendelse og bruges efter klare og objektive kriterier. Der må sættes ind mod anvendelse af værdipapirer med en pålydende rente, der er meget lav i forhold til den effektive rente.

Finansiel leasing – dvs. arrangementer med formel ejendomsoverdragelse alene med det formål at opnå en gunstigere finansiering ved at spille på samspil mellem forskellige skatteregler – bør ikke for den, der køber leasinganparterne, give ret til at afskrive efter afskrivningslovens almindelige regler.

Underskud vedr. udgifter, som en skatteyder mangler evne og vilje til at betale, skal ikke kunne fradrages. Derved genoprettes retstilstanden fra før højesterets dom fra 1980 (Anne Steffensen-dommen).

Omgåelse af skattelovens ænd og hensigt er i et vist omfang blevet tilsidesat af domstolene ved konkrete afgørelser i de seneste år. Men der synes at være behov for en generel omgåelsesklause, som kendes fra Sverige og Finland. Arrangementer, der forretningsmæssigt er en omvej, og som alene har til formål at spare skat ved at udnytte forskellige regelkombinationer, skal kunne nægtes skattemæssig gyldighed.

ad 3

Tillægsskatten opkræves af personer med en tillægsskattepligtig indkomst på mere end 175.000 kr. og med en sats på 25 pct. af indkomst ud over bundfradraget.

De 175.000 kr. reguleres i forhold til prisstigninger ud over 1983-niveauet.

Tillægsskattepligtig indkomst opgøres efter følgende skema:

Almindelig skattepligtig indkomst
 + kapitalafkast (renteindtægt, lejeværdi, aktieudbytte samt en indkomstdel hos personligt erhvervsdrivende på 7 pct. af værdien af fysiske erhvervsaktiver)
 + rentefradrag af enhver art
 + skatteyderens og arbejdsgivers bidrag ud over i alt 25.000 kr. til fuldt fradragsberettigede pensions- og forsikringsordninger